

DZIENNIK USTAW RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Warszawa, dnia 1 lipca 1992 r.

Nr 51

TREŚĆ:

Poz.:

USTAWA

231 — z dnia 5 czerwca 1992 r. zmieniająca ustawę o zmianie niektórych ustaw dotyczących zatrudnienia oraz zaopatrzenia emerytalnego 893

ROZPORZĄDZENIA:

232 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 8 czerwca 1992 r. w sprawie zasad i warunków korzystania przez żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin z uprawnień do przejazdu na koszt wojska 893

233 — Ministra Obrony Narodowej z dnia 10 czerwca 1992 r. w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i trybu postępowania z tymi dokumentami 894

234 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 4 czerwca 1992 r. w sprawie szczegółowych zasad przydziału, opróżniania i norm zaludnienia lokali mieszkalnych oraz tymczasowych kwater przeznaczonych dla strażaków Państwowej Straży Pożarnej 895

235 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 5 czerwca 1992 r. w sprawie równoważników pieniężnych przysługujących strażakom Państwowej Straży Pożarnej za brak lokalu mieszkalnego oraz za remont zajmowanego lokalu 899

236 — Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 czerwca 1992 r. w sprawie uposażenia strażaków Państwowej Straży Pożarnej 900

231

USTAWA

z dnia 5 czerwca 1992 r.

zmieniająca ustawę o zmianie niektórych ustaw dotyczących zatrudnienia oraz zaopatrzenia emerytalnego.

Art. 1. W ustawie z dnia 15 lutego 1992 r. o zmianie niektórych ustaw dotyczących zatrudnienia oraz zaopatrzenia emerytalnego (Dz. U. Nr 21, poz. 84) w art. 7:

- 1) dotychczasową treść oznacza się jako ust. 1 oraz kropkę na końcu zastępuje się przecinkiem i dodaje wyrazy „a następną nie wcześniej niż z dniem 1 grudnia 1992 r., z zastrzeżeniem ust. 2”.
- 2) dodaje się ust. 2 w brzmieniu:
„2. Z dniem 1 września 1992 r. ustala się kwoty najniższych emerytur i rent w wysokości:

- 1) 35% przeciętnego wynagrodzenia z II kwartału 1992 r. w przypadku emerytury, renty rodzinnej i renty inwalidzkiej dla inwalidów I lub II grupy,
- 2) 27% przeciętnego wynagrodzenia z II kwartału 1992 r. w przypadku renty inwalidzkiej dla inwalidów III grupy.”

Art. 2. Ustawa wchodzi w życie po upływie 14 dni od ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej Polskiej: *L. Wałęsa*

232

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 8 czerwca 1992 r.

w sprawie zasad i warunków korzystania przez żołnierzy zawodowych oraz członków ich rodzin z uprawnień do przejazdu na koszt wojska.

Na podstawie art. 62 ust. 3 i art. 63 ustawy z dnia 30 czerwca 1970 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 1992 r. Nr 8, poz. 31) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Żołnierzowi zawodowemu oraz jego małżonkowi i dzieciom przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem publicznym transportem zbiorowym wykonywanym przez:

- 1) przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe”.

2) przedsiębiorstwa Państwowej Komunikacji Samochodowej, jeżeli brak jest połączenia kolejowego, o którym mowa w pkt 1, albo gdy przejazd autobusem nie jest droższy.

2. Przejazd publicznym transportem zbiorowym wykonywanym przez przedsiębiorstwo państwowe „Polskie Koleje Państwowe” przysługuje:

- 1) w 1 klasie pociągu ekspresowego — oficerom w stopniu generała (admirała) oraz innym oficerom zajmującym stanowiska służbowe o stopniu etatowym generała (admirała),

- 2) w 1 klasie pociągu pospiesznego lub w 2 klasie pociągu ekspresowego — oficerom starszym,
- 3) w 2 klasie pociągu pospiesznego lub w 1 klasie pociągu osobowego — pozostałym żołnierzom zawodowym.

3. Uprawnionym członkom rodzin żołnierzy zawodowych przysługuje prawo do przejazdu tą samą klasą i rodzajem pociągu co żołnierzom, o których mowa w ust. 2.

4. W razie odbycia przejazdu innym środkiem transportowym wypłaca się ekwiwalent pieniężny w wysokości równej cenie biletu za przejazd, o którym mowa w ust. 2.

5. Podstawę wypłaty ekwiwalentu, o którym mowa w ust. 4, stanowi pisemne oświadczenie żołnierza o odbyciu przez niego przejazdu innym środkiem transportowym do obranej miejscowości w kraju i z powrotem z udokumentowaniem pobytu w danej miejscowości.

§ 2. 1. Żołnierzom zawodowym posiadającym członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska, którzy pełnią służbę poza miejscowością, w której stale zamieszkują, przejazd, o którym mowa w § 1 ust. 1, przysługuje z miejsca pełnienia służby do miejsca ich stałego zamieszkania i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do żołnierzy zawodowych będących słuchaczami szkół wojskowych, a także skierowanych na studia i kursy.

3. Żołnierzom zawodowym — absolwentom szkół wojskowych, którzy po ich ukończeniu udają się na urlop wypoczynkowy, przysługuje przejazd na koszt wojska z miejsca siedziby szkoły do:

- 1) obranej miejscowości w kraju, a z niej do miejscowości pełnienia służby, albo
- 2) miejsca zamieszkania członka rodziny uprawnionego do przejazdu na koszt wojska i z tego miejsca do obranej miejscowości w kraju i z powrotem.

4. Członkom rodzin żołnierzy, o których mowa w ust. 1—3, uprawnionym do przejazdu na koszt wojska, uprawnienie to przysługuje na zasadach określonych w § 1 ust. 3.

5. Przepisy § 1 ust. 4 i 5 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Termin wykorzystania przejazdu raz w roku do obranej miejscowości w kraju i z powrotem, jak również wystąpienia o wypłatę ekwiwalentu, o którym mowa w § 1 ust. 4, upływa z dniem 31 grudnia roku, w którym uprawnienie powstało.

§ 4. Dzieciom żołnierza zawodowego przysługuje prawo do przejazdu na koszt wojska, jeżeli spełniają one warunki do otrzymania dodatku (zasiłku) rodzinnego.

§ 5. 1. Uprawnienie do przejazdu raz w roku do obranej miejscowości nie przysługuje żołnierzom zawodowym, którym udzielono urlopu bezpłatnego lub których przeniesiono w stan nieczynny na okres dłuższy niż jeden rok.

2. Przepis ust. 1 stosuje się odpowiednio do członków rodziny żołnierza zawodowego.

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 14 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Obrony Narodowej: w z. *J. Onyszkiewicz*

233

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA OBRONY NARODOWEJ

z dnia 10 czerwca 1992 r.

w sprawie doręczania wojskowych dokumentów osobistych i trybu postępowania z tymi dokumentami.

Na podstawie art. 54 ust. 4 ustawy z dnia 21 listopada 1967 r. o powszechnym obowiązku obrony Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. U. z 1992 r. Nr 4, poz. 16) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Wojskowym dokumentem osobistym jest książeczka wojskowa stwierdzająca stosunek jej posiadacza do obowiązku służby wojskowej, zwana dalej „książeczką wojskową”.

2. Książeczkę wojskową odbiera osobiście za potwierdzeniem odbioru osoba objęta ewidencją prowadzoną przez wojskowego komendanta uzupełnień.

§ 2. 1. O utracie lub zniszczeniu książeczki wojskowej jej posiadacz jest obowiązany, z zastrzeżeniem § 3 ust. 1, niezwłocznie zawiadomić osobiście wojskowego komendanta uzupełnień właściwego ze względu na miejsce pobytu stałego lub pobytu czasowego trwającego ponad 2 miesiące.

2. Wojskowy komendant uzupełnień w wypadku, o którym mowa w ust. 1, wydaje osobie składającej zawiadomienie duplikat książeczki wojskowej.

3. Osoba, której wydano duplikat książeczki wojskowej, wnieść opłatę skarbową określoną w odrębnych przepisach.

§ 3. 1. Jeżeli utrata lub zniszczenie książeczki wojskowej nastąpiło w czasie pełnienia czynnej służby wojskowej, żołnierz jest obowiązany do niezwłocznego zameldowania o tym dowódcy jednostki wojskowej. Dowódca

jednostki wojskowej zawiadamia o utracie lub zniszczeniu książeczki wojskowej właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.

2. Do dnia otrzymania duplikatu książeczki wojskowej, jeżeli żołnierz opuszcza teren jednostki, dowódca jednostki wojskowej zamieszcza stosowny wpis w dokumentach uprawniających żołnierza do przebywania poza jednostką.

§ 4. 1. Wojskowy komendant uzupełnień po otrzymaniu zawiadomienia, o którym mowa w § 3 ust. 1, wystawia duplikat książeczki wojskowej i przesyła go żołnierzowi za pośrednictwem dowódcy jednostki wojskowej.

2. Przepis § 2 ust. 3 stosuje się odpowiednio.

§ 5. W razie odzyskania utraconej książeczki wojskowej, jej posiadacz jest obowiązany niezwłocznie przekazać ją właściwemu wojskowemu komendantowi uzupełnień.

§ 6. Jeżeli utrata lub zniszczenie książeczki wojskowej nastąpiły podczas pełnienia czynnej służby wojskowej w czasie wojny, żołnierzom wydają duplikaty książeczek wojskowych dowódcy jednostek wojskowych.

§ 7. 1. W razie odmowy przyjęcia książeczki wojskowej przez osobę, o której mowa w § 1 ust. 2, fakt ten podlega odnotowaniu w ewidencji właściwego wojskowego komendanta uzupełnień.